

SKATTEMINISTERIET

Notat

J.nr. 2009-620-0019

1. februar 2010

Notat til Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalg

om afgivelse af indlæg i sag C-398/09 - Lady & Kid A/S m.fl. mod Skatteministeriet

Østre Landsret har ved kendelse af 12. oktober 2009 i to ankesager forelagt EU-Domstolen fire spørgsmål vedrørende EU-retten krav til national lovgivning om tilbagebetaling af afgifter opkrævet i strid med EU-retten. Ankesagerne verserer mellem på den ene side Lady og Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning, Kid Holding A/S og på den anden side Skatteministeriet.

Skatteministeriet har med Procesbevillingsnævnets tilladelse kæret landsrettens forelæggelsesbeslutning til Højesteret. Højesteret vil i første omgang tage stilling til, hvorvidt kendelsen efter EU-retten kan kæres, og om Skatteministeriets kære skal tillægges opsættende virkning. Højesterets kendelse herom vil blive afsagt torsdag den 11. februar 2010.

Sagerne vedrører spørgsmålet om, hvorvidt de fire virksomheder er berettigede til hel eller delvis tilbagebetaling af den indbetalte ambi. Der er tale om virksomheder, der i ambi-årene dels drev almindelig detailhandel, dels postordre-salg.

Samtlige virksomheders tilbagebetalingskrav blev afvist af skattemyndighederne. Myndighedernes afslag blev indbragt for Københavns Byret, der ved dom afsagt den 16. december 2002 frifandt Skatteministeriet i alle sager. Byrettens dom blev primo 2003 anket til Østre Landsret.

Under ankesagens behandling er der fremkommet yderligere faktiske oplysninger, der har begrundet, at Skatteministeriet har tilbagebetalt en del af det krævede beløb.

Skatteministeriet gør under retssagen gældende, at den af virksomhederne indbetalte ambi er overvæltet på det efterfølgende omsætningsled, og at tilbagebetaling vil medføre en ugrundet berigelse for virksomhederne. I den forbindelse gør Skatteministeriet bl.a. gældende, at virksomhederne var i stand til at overvælte ambi, idet virksomhederne samtidig med ambiens indførelse drog fordel af, at en række arbejdsgiverafgifter mv. blev ophævet. Virksomhederne kunne

således ved at holde priserne uændrede overvælte ambien, idet virksomhederne på denne måde lod ambien tage de sparede arbejdsgiverafgifters plads i priserne.

Virksomhederne gør gældende, at tilbagebetaling af ambi efter EU-retten alene kan nægtes, såfremt Skatteministeriet for hver enkelt foretagen transaktion kan dokumentere, at der er sket overvæltning. Virksomhederne gør i den forbindelse gældende, at landsretten efter EU-retten ikke har mulighed for at statuere overvæltning med henvisning til, at virksomhederne lod ambien tage de sparede arbejdsgiverafgifters plads i priserne.

Emnet for de to første spørgsmål i kendelsen er, om Domstolen vil opstille positive materielle EU-regler om tilbagebetaling, herunder om overvæltning og ugrundet berigelse; altså om Domstolen vil foretage en harmonisering af medlemsstaternes retsregler på dette område, der hidtil har været overladt til national ret, jf. allerede Domstolens dom af 27. februar 1980 i sag 68/79, Hans Just (Saml. 1980 s.501 - præmis 25 og 26).

Spørgsmålene er efter regeringens opfattelse på ingen måde indicerede af den foreliggende domspraksis, herunder Comateb-dommen (Domstolens dom af 14. januar 1997 i sag C-192/95 (Saml 1997 I-165)).

De to sidste spørgsmål er reelt uforståelige og savner sammenhæng med de krav om tilbagebetaling af ambi, som sagerne angår. Hertil kommer, at spørgsmålene, som de er formulerede, er baseret dels på udokumenterede faktiske antagelser, og dels på en forkert forståelse af ambiens opbygning og virkning. Efter regeringens opfattelse bør Domstolen følgelig afvise at besvare disse to spørgsmål.

Regeringen har afgivet skriftligt indlæg i overensstemmelse hermed.